

آزمایشگاهداران بخش خصوصی، خواستار حذف "فصل ۱۲" آیین نامه هستند

منطقه بود، در سایه سیاست های ناروا، در مرز ورشکستگی به سر می برد. این نمونه، گواه زنده ای است برای بازتاب مدیریت سلامت در کشور ما و "قیاس" دلپسند آقای مدیرکل در این زمینه، مصداق بارز "قیاس مع الفارق" است.

در این سی سال، در وزارت بهداشت، هزاران متخصص پرورش یافته اند و سامانه ی گسترده ی آزمایشگاهی کشور، در جای جای کشور گرم کار و خدمت بوده است. هم اکنون آزمایشگاه ها با داشتن سیستم ارجاع، خود به خود شبکه ای هستند و همه گونه آزمایشی در دورترین روستاهای کشور پذیرش می شود. بهم ریختن این سیستم به راستی ناروا است.

اگر مدیرکل آزمایشگاه مرجع سلامت در پاسخ به سخنان منطقی دکتر کرمی، می فرمایند: "قصاص قبل از جنایت است"، نگارنده از ایشان می پرسم: اگر سامانه ی آزمایشگاه به دست شرکت های سوداگر، از اعتبار و قداست پزشکی تهی شد! و اگر در سایه ی سیاست تازه ی شما، همه ی فرزندان برومندی که اکنون در سراسر ایران در آزمایشگاه ها در خدمت نیازمندان هستند، همانند شرکت های دولتی به ورشکستگی کشانیده شدند! آنگاه، آیا دیگر قصاص کارساز خواهد بود؟

شاید بهتر باشد مسوولان وزارت بهداشت به جای دستور در اجرای طرح های کلان در بخش خصوصی، روی کار نظارت و پایش کیفیت کارها بیشتر تکیه کنند.

*****

ماهنامه ی تشخیص آزمایشگاهی ۲۲ ساله شد. باگسترش شگفت انگیز فضای مجازی و گرانی روز افزون کاغذ، پایدار ماندن نشریه های چاپی، به راستی دشوار است.

خوشبختانه این ماهنامه، همچنان با مهرورزی و دلگرمی همکاران فرهیخته، همچنین کمک شرکت های ارجمند آزمایشگاهی، توانسته است همچنان پابرجا باشد. در اینجا از همه ی استادان، همکاران و صاحبان شرکت ها، معاونت مطبوعاتی وزارت ارشاد و همچنین از هیات تحریریه و مدیریت اجرایی ماهنامه بسیار سپاسگزارم.

مسوولان وزارت بهداشت که با چالش های مادی برخورد کرده اند، به جای بازبینی هزینه کردها و بررسی فراگیر در شیوه ی مدیریت هزینه های کلان طرح سلامت، به اندیشه ی دگرگونی در آیین نامه ی تاسیس آزمایشگاه ها و ساختار شکنی در شیوه ی کار آزمایشگاه های پردانند.

چند سال پیش مدیریت آزمایشگاه های دانشگاهی را به شرکت های بیگانه دادند که فرجام دلخواهی در پی نداشت. اکنون با گنجانیدن (فصل ۱۲) در آیین تاسیس آزمایشگاه ها، به شرکت های حقوقی و حقیقی پروانه برپایی شبکه ی آزمایشگاهی داده می شود. گرچه این آیین نامه مبنای قانونی ندارد، اما رویهمرفته اگر این پدیده اجرایی شود، نه تنها مسوولان وزارت بهداشت به آرزوهای دلخواهشان (یعنی کاهش هزینه ی سلامت) نمی رسند، بلکه پیامد ناتوان کننده و خردکننده ی مادی و معنوی را برای سیستم آزمایشگاه ها به ارمغان خواهد آورد.

اگر مدیرکل آزمایشگاه مرجع سلامت "اقتصاد قیاس" را باور دارد، باید بداند که هیچ پدیده ی اقتصادی کلان و موفق در کشورهای صنعتی، زائیده ی دستور از بالا نبوده است. در این کشورها شبکه ی آزمایشگاهی و مکالمات ها، در بازه ی زمانی بیش از پنجاه سال، به فرگشت رسیده اند. برای نمونه تکامل آزمایشگاه های لایف در کانادا، دستاورد بیش از پنجاه سال تلاش است. در آغاز از یک آزمایشگاه و سپس به چند آزمایشگاه و سرانجام با خرید و ادغام شرکت های بزرگ، به جایی رسیده است که در سال گذشته، ۹۷ میلیارد دلار سرمایه داشته است. گفتنی است که اکنون دارنده اصلی آن، شرکت بازنشستگان شهرداری اونتاریو (OMERS) است.

این شرکت که بیش از یک دهه از سازمان تامین اجتماعی ایران جوانتر است، در سایه ی مدیریت سنجیده، از شرکتی کوچک تر از سازمان تامین اجتماعی آغاز شد و اکنون چهارمین کلان آزمایشگاه جهان را دارد و همواره در طرح های زیر ساختی سرمایه گذاری می کند. اما سازمان تامین اجتماعی که شاید روزی بزرگترین شرکت بیمه گزار